

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS METZORA • MAAMAR 1

זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו וגו'

«Telle sera la loi (Torah) du
metzora, au jour de sa purification»

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

likuteitorah.com/fr/likutei-torah/metzora/1/

1 זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו וגו'. הנה מבואר בע"ח [בעץ חיים] של"ז פ"ז [פרק ז'] שסיבת הנגעים הוא מחמת הסתלקות אור החכמה כי מצורע חשוב כמת וכתוב ימותו ולא בחכמה כו' ע"ש.

«Telle sera la loi (Torah) du metzora, le jour de sa purification», etc. Or, il est expliqué dans Etz Chaim, Chaar 37, chapitre 7, que la cause des atteintes est le retrait de la lumière de 'Hokhma (sagesse); car le metzora est considéré comme un mort, et il est écrit: «Ils meurent, privés de sagesse», etc.; voir là-bas.

2 ולהבין זה קצת צ"ל ענין מוחין דאימא ומוחין דאבא, כי הנה מוחין דאימא הוא כמ"ש אם הכנים שמחה שע"י ההתבוננות נולד האהבה והשמחה ורשפי אש והוא בחי' הרצוא להסתלק וליכלל בעצמותו ית'.

Pour comprendre quelque peu cela, il faut [expliquer] la notion des mo'hin d'Imma et des mo'hin d'Abba. En effet, les mo'hin d'Imma sont ce qui est évoqué par les mots: «La mère des enfants est joyeuse»: la contemplation fait naître l'amour, la joie et les flammes ardentes; c'est le niveau du ratso (élan), qui consiste à se détacher et à s'absorber dans Son essence, béni soit-Il.

אך יש עוד בחי' שלמעלה מהאהבה ברשפי אש דהיינו מוחין דאבא שאור א"ס כ"ה שורה בח"ע [בחכמה עילאה] ועי"ז נמשך הביטול עד שאין בו כח ויכולת להגביה א"ע [את עצמו] בבחי' רצוא שהוא בחי' יש מי שאוהב,

Mais il existe encore un autre niveau, supérieur à l'amour aux flammes ardentes: celui des mo'hin d'Abba. La Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, réside dans la 'Hokhma supérieure ('Hokhma Ilaa), et c'est ainsi que se répand l'annulation de soi (bitoul), au point que l'on n'a ni la force ni la capacité de s'élever dans le mouvement du ratso, qui est le niveau de «quelqu'un qui aime».

וזהו ענין ההשתחוואות שבשמונה עשרה וכמ"ש מזה בדוכתי טובא ועמ"ש ע"פ כאשר השמים החדשים וע"פ וכל העם רואים את הקולות וע"פ זאת חוקת התורה ובד"ה ועבד הלוי הוא ובד"ה מצה זו כו'

C'est là le sens des prosternations de la Chemoné Essré, comme cela est expliqué en de nombreux endroits. Voyez aussi ce qui est écrit sur le verset «Comme les nouveaux cieux», sur le verset «Et tout le peuple vit les sons», sur le verset «Ceci est le statut de la Torah», ainsi que dans le discours qui commence par «Et le Lévite, lui, fera le service», et dans celui qui commence par «Cette matsa», etc.

ובד"ה צאינה וראינה בענין ויין ישמח כו' להצהיל פנים משמן וע"פ כי תבואו אל ארץ מושבותיכם כו' בפ' נסכים.

Et dans le discours qui commence par «Allez et voyez», au sujet de «Le vin réjouit», etc., «pour faire rayonner le visage plus que l'huile»; ainsi que sur le verset «Quand vous entrerez dans le pays de vos demeures», etc., dans le passage consacré aux libations.

3 וזהו אם רץ לבך שוב לאחד. כי ע"י הביטול דמוחין דאבא נמשך בחי' שוב והוא המשכת אלהות למטה. ולהמשכה זו צ"ל הרחבת הכלים והן אותיות התשב"כ [התורה שבכתב] ותשב"ע"פ [ותורה שבעל פה].

Et tel est [le sens de]: «Si ton cœur s'élance, retourne vers l'Un.» Car, par l'annulation de soi (bitoul) de l'intellect (mo'hin) d'Abba, le niveau du retour est suscité, c'est-à-dire que la divinité est attirée vers le bas. Pour cette descente, les réceptacles doivent être élargis; ce sont les lettres de la Torah écrite et de la Torah orale.

וז"ש [וזהו שכתוב] בע"ח [בעץ חיים] שער לאה ורחל פ"ז [פרק ז'] וז"ל [וזה לשוננו] וזכור כלל זה שאין נעשה ב' פרצופים אלו לאה ורחל כאן אלא אחר התגלות מוחין דאבא בז"א עכ"ל [עד כאן לשוננו],

Et voici ce qui est écrit dans Etz Chaim, Sha'ar Leah v'Rachel (la Porte de Léa et Rachel), chapitre 7; en voici les termes: «Souviens-toi de cette règle: ces deux partsoufim (configurations), Léa et Rachel, ne se forment ici qu'après la révélation de l'intellect d'Abba dans Zeir Anpin (les attributs émotionnels)», fin de citation.

כי לאה היא אותיות המחשבה והיא בחי' תשב"כ [תורה שבכתב] כי ס"ר אותיות התורה היינו אותיות המחשבה כמ"ש במ"א ע"פ את שבתותי תשמרו.

Car Léa est constituée des lettres de la pensée, et elle correspond au niveau de la Torah écrite; en effet, les six cent mille lettres de la Torah sont les lettres de la pensée, comme il est expliqué ailleurs à propos du verset: «Vous garderez Mes Chabbat.»

4 ורחל היא אותיות הדבור תשב"ע"פ [תורה שבעל פה]. ולכן התהוות ב' בחי' אלו נמשך ע"י התגלות מוחין דאבא דייקא

Et Rachel est constituée des lettres de la parole, la Torah orale. C'est pourquoi la venue à l'existence de ces deux niveaux procède précisément du dévoilement de l'intellect (mo'hin) d'Abba,

שהוא הביטול שמזה נמשך השוב והוא המשכה בבחי' כלים ואותיות כו' משא"כ מבחי' מוחין דאימא שמהם נמשך הרצוא שהוא אדרבה ההסתלקות מהכלים והאותיות.

qui est l'annulation de soi (bitoul), d'où procède le chov, c'est-à-dire la descente au niveau des réceptacles et des lettres, etc. Il n'en va pas de même du niveau de l'intellect d'Imma, d'où procède le ratso, qui est au contraire un retrait hors des réceptacles et des lettres.

ועיין מ"ש בד"ה וייצר את האדם בפ' בראשית איך שהאותיות נמשכים דייקא מח"ע [מחכמה עילאה] שלמעלה מהבינה ע"ש באריכות.

Voyez également ce qui est écrit dans le discours commençant par « Et Il forma l'homme », dans la paracha Berechit, sur le fait que les lettres procèdent précisément de la 'Hokhma supérieure ('Hokhma Ilaa), qui est au-dessus de Bina ; voyez-y les explications détaillées.

5 ולכן מחמת הסתלקות מוחין דאבא שזהו ענין צרעת דתרגומו סגירו מזה נסתעף שאין נבנים פרצופי לאה ורחל ויוצאים תמורתם הנגעים שאת נגד לאה כו'

Ainsi, du fait du retrait des mo'hin d'Abba — ce qui constitue le sujet de la tsaraat, que le Targoum traduit par seguiro (« fermeture ») — il s'ensuit que les partzoufim (configurations) de Léa et de Rachel ne se construisent pas ; à leur place apparaissent les négaïm : se'et correspond à Léa, etc.

דהיינו מחמת שאין נמשך בחי' שוב בכלים ואותיות דקדושה אזי מבחי' הרצוא לבד יוכל להסתעף יניקת החיצונים

C'est-à-dire que, lorsque le niveau du chov n'est pas attiré dans les réceptacles et les lettres de sainteté, alors, du seul niveau du ratso, la nourriture des forces extérieures peut se développer ;

כמו שאחר ההתלהבות בתפלה אם אינו עוסק בתורה יוכל להתהוות מההתלהבות בחי' דינים קפידא וכעס ומזה נסתעף ג"כ יש וגסות כו' או תאוות רעות.

De même qu'après l'ardeur de la prière, si l'on ne s'adonne pas à la Torah, cette ardeur peut engendrer le niveau des rigueurs (dinim) : irritabilité et colère ; et de là peuvent aussi se développer le sentiment d'être une entité (yech) et l'orgueil, etc., ou des désirs mauvais.

[וז"ש [וזהו שכתוב] בע"ח [בעץ חיים] שם שאת כנגד לאה ספחת בהרת כנגד רחל כי לאה יש לה אור אחד ורחל ב' והם ג' אלפין כו']

[Et c'est ce qui est écrit dans Etz Chaim, à cet endroit : se'et correspond à Léa, sapachat [et] bahéret correspondent à Rachel ; car Léa possède une lumière et Rachel deux, ce qui fait les trois alef, etc.

והענין כי לאה היא בחי' מחשבה ורחל היא בחי' דיבור וגם בחי' מעשה עשייה שבאצילות היא המלי' ועמ"ש בפי' שלח בענין דור המדבר כו'

L'explication est que Léa est le niveau de la pensée, tandis que Rachel est le niveau de la parole et aussi celui de l'action ; [car] l'Assiya (Action) qui se trouve dans le Monde d'Atsilout (Émanation) est Mal'hout (souveraineté). Voyez aussi ce qui est écrit dans la paracha Chela'h au sujet de la génération du désert, etc.,

מענין לאה ורחל והם גי' לבושים מדומ"ע [מדבור ומעשה] ונמשכים ממוחין דאבא וזהו ענין האלפין שהאליף הוא יו"ד וי"ו יו"ד (כמ"ש בד"ה מראיהם ומעשיהם ובד"ה להבין ביאור ענין האבות כו' ע"ש).

au sujet de Léa et de Rachel. Ce sont les trois vêtements — pensée, parole et action —, qui sont attirés des mo'hin d'Abba ; et c'est là le sujet des alef, car la lettre alef est composée d'un youd, d'un vav et d'un youd (comme cela est expliqué dans le discours commençant par « Leur apparence et leurs actes », et dans celui commençant par « Comprendre l'explication du sujet des Patriarches », etc. ; voyez là-bas).

ובהסתלקות אור אבא יוצאין תמורתן הנגעים אותיות שמהם נמשך יניקה לחיצונים]. וזהו ענין מצורע מוציא שם רע וכמ"ש בע"ח [בעץ חיים] שלאה ורחל נקי שם

Et lorsque la lumière d'Abba se retire, les négaïm apparaissent à leur place, des lettres d'où les forces extérieures tirent leur nourriture.] C'est là le sens de metzora : celui qui fait sortir un mauvais nom (motsi chem ra) ; et, comme il est écrit dans Etz Chaim, Léa et Rachel sont appelées chem (« nom »),

והיינו כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] כל התורה כולה היא שמותיו של הקב"ה והם בחי' שם טוב. והמדבר לשון הרע שהוא הפך הטוב באותיות וכלים דקדושה.

c'est-à-dire, comme l'ont dit nos Sages de mémoire bénie : « Toute la Torah, dans son intégralité, est constituée des noms du Saint béni soit-Il » ; et ceux-ci sont le niveau du bon nom. Celui qui profère une parole mauvaise (lachon hara), qui est l'opposé du bien, dans les lettres et les réceptacles de sainteté,

גורם שגם למעלה במקום שם טוב שהם האותיות והכלים דקדושה יצאו תמורתן אותיות הנקי שם רע דהיינו שבחי' שם ההוא ואותיות אלו הוא מקור חיות הרע

fait qu'en haut aussi, à la place du bon nom — les lettres et les réceptacles de la sainteté — apparaissent à leur place des lettres appelées un mauvais nom ; c'est-à-dire que ce niveau du nom et ces lettres sont la source de la force vitale du mal,

והיינו כמ"ש בע"ח [בעץ חיים] שמהנגעים נמשך יניקת הקליפות (ועמ"ש בד"ה לסוסתי ברכבי שפרעה העמיד תחלה סוסים נקבות כו' ע"ש).

comme il est écrit dans Etz Chaim, que les kelipot tirent leur nourriture des négaïm (et voir ce qui est écrit dans le discours commençant par « À ma jument parmi les chars », selon lequel Pharaon fit d'abord sortir des juments, etc. ; voir là-bas).

והענין הוא ע"ד מ"ש בדור הפלגה ונעשה לנו שם ועד"ז נאמר הנפילים היו בארץ כו' אנשי השם. וכן בעדת קרח כתיב אנשי שם.

L'explication suit la même idée que ce qui est écrit au sujet de la génération de la Dispersion : « Faisons-nous un nom » ; et de même, il est dit : « Les Nefilim étaient sur la terre », etc., « les hommes du nom ». De même encore, au sujet de l'assemblée de Kora'h, il est écrit : « des hommes de nom ».

והיינו מפני שמחלוקת קרח על אהרן הוא ג"כ שלא רצה שיהיו הלויים טפלים ונכנעים לבחי' המשכת מוחין דאבא שזהו בחי' אהרן הכהן כ"א להיות הלויים דבר בפ"ע [בפני עצמון]

En effet, la dispute de Kora'h contre Aharon venait aussi de ce qu'il ne voulait pas que les Léviim soient subordonnés et soumis au niveau de la transmission des mo'hin d'Abba, qui est le niveau d'Aharon le kohen ; il voulait au contraire que les Léviim soient une entité à part entière,

שהוא להיות בבחי' רצוא לבד וכמ"ש בזהר ר"פ קרח שמאלא אתכליל תדיר בימינא קרח בעי לאחלפא כו',

c'est-à-dire qu'ils demeurent dans le niveau du ratso seul ; comme il est écrit au début de la paracha de Kora'h dans le Zohar : « La gauche est toujours incluse dans la droite ; Kora'h voulut les intervertir », etc. ;

ומזה נמשך יניקת הקליפות הנק' שם רעוכמ"ש ברבה פ' בראשית ס"פ כ"ו נאמר כאן אנשי השם ונאמר להלן קראי מועד אנשי שם כו'.

et de là les kelipot, appelées un mauvais nom, tirent leur nourriture. Comme il est écrit dans Midrash Rabbah, sur la paracha de Berechit, à la fin de la section 26 : « Il est dit ici "les hommes du nom", et il est dit ailleurs "ceux qui sont convoqués à l'assemblée, des hommes de nom" », etc.

וגם מלשון שם וכמ"ש קראו שם פרעה כו' וזהו ושם ימותו. ומצורע חשוב כמת. ועמ"ש מענין שם בד"ה חוקת התורה:

Et aussi au sens de sham, « là », comme il est écrit : « Ils appelèrent là (sham) : Pharaon... », etc. C'est là le sens de « et là (sham) ils mourront ». Or, un metzora est considéré comme un mort. Voir aussi ce qui est écrit au sujet du shem dans le discours commençant par « Le statut de la Torah ».

6 ב והנה התיקון של הנגעים ורפואתן הוא ע"י והובא אל הכהן. כי הכהן הוא הממשיך אור אבא וכמ"ש ע"פ בהעלותך את הנרות וע"ש בענין שלך גדול משלהם כו'

2. Or, la rectification des plaies et leur guérison s'opèrent par « On le conduira auprès du kohen ». Car le kohen est celui qui fait descendre la lumière d'Abba, comme cela est expliqué à propos du verset « Quand tu élèveras les lampes » ; voir là-bas également au sujet de « La tienne est plus grande que la leur », etc.

וע"י המשכת מוחין דאבא בז"א אזי יסוד אבא בוקע יסוד אימא והוא המשכת בחי' השוב.

Et par la descente de l'intellect (mo'hin) d'Abba dans Zeir Anpin (les attributs émotionnels), le Yes-sod (fondement) d'Abba perce le Yessod d'Imma ; c'est là la descente du niveau de chov.

וזהו ענין זיווג יעקב עם לאה ורחל יעקב אותיות יבקע שיסוד אבא בוקע יסוד אימא ומשם נמשך ההשפעה באותיות המחשבה והדבור לאה ורחל עור בעד עור כו' בחי' לבושים מודומ"ע [מחשבה דבור ומעשה] וכמ"ש ה' מלך גאות לבש כו'.

C'est là le sens de l'union de Yaakov avec Léa et Rachel : les lettres du nom Yaakov forment yivka (« il percera »), car le Yessod d'Abba perce le Yessod d'Imma ; de là, le flux se répand dans les lettres de la pensée et de la parole, Léa et Rachel, « peau pour peau », etc., le niveau des vêtements — pensée, parole et action — comme il est écrit : « D.ieu règne ; Il s'est revêtu de majesté », etc.

7 וזהו ענין זאת תהיה תורת המצורע. וכמ"ש בע"ה [בעץ חיים] שם וז"ל [וזה לשונו] כי זהו ענין אומרו זאת תהיה תורת המצורע

Et voici le sens de « Telle sera la loi du metzora », comme il est écrit à cet endroit dans Etz Chaim, et voici ses termes : « Car tel est le sens de l'expression : “Telle sera la loi du metzora” ;

כי כל בחי' היותו מצורע הוא לסבת הסתלקות מוחין דמצד אבא חכמה הנק' תורה וא"כ אין תיקונו car tout ce qui fait qu'il est un metzora est dû au retrait de l'intellect (mo'hin) provenant du côté d'Abba, la 'Hokhma (sagesse), appelée Torah ; dès lors, sa rectification ne peut

אלא ע"י עסק התורה כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] לכן אמר תורת המצורע ולא טהרת המצורע או כיוצא עכ"ל [עד כאן לשונו].

venir que par l'étude de la Torah, comme l'ont dit nos Sages, de mémoire bénie. C'est pourquoi il est dit « la loi du metzora », et non « la purification du metzora » ou une expression semblable », fin de citation.

8 ועד"ז איתא בתנחומא ובילקוט מרפא לשון עץ חיים שהתורה עץ חיים היא והיא רפואתו של המצורע שהוציא שם רע כו' ע"ש

Dans le même sens, on trouve dans le Tanhouma et le Yalkout: «La guérison de la langue est un arbre de vie»; c'est-à-dire que la Torah est un arbre de vie, et qu'elle est le remède du metsora qui a fait courir un mauvais bruit, etc. Voir là-bas.

והיינו משום שע"י התורה ממשיך מוחין דאבא וזהו טוב שם משמן טוב שע"י התורה שהיא בחי' שמן הטוב ח"ע [חכמה עילאה] ממנה נמשך טוב שם

Cela tient au fait que, par la Torah, on attire l'intellect (mo'hin) d'Abba. C'est le sens de «Un bon nom vient d'une bonne huile»: par la Torah, qui est le niveau de «la bonne huile», la 'Hokhma supérieure ('Hokhma Ila'a), un bon nom est attiré depuis elle,

שהוא הטבת השם ע"ד הטבת הנרות וכמ"ש במ"א בד"ה ואלה שמות בענין לאתקנא רזא דשמיא ובד"ה משה ידבר כו'

ce qui constitue l'amélioration du nom, à l'image de l'amélioration des lampes, comme cela est expliqué ailleurs, dans le discours qui commence par «Et voici les noms», au sujet de «réparer le mystère de Son Nom», ainsi que dans le discours qui commence par «Moché parlera», etc.

והיינו ע"י התומ"צ [התורה ומצות] שהם המשכת שמן הטוב שמן משחת קדשהפך בחי' שם רע הנ"ל ועיין בפ' יתרו דפ"ז [דפרק ז'] סע"ב [סוף עמוד ב] בענין טוב שם משמן טוב וכמ"ש במ"א ע"פ שמן תורק שמך כו'.

Cela se fait par la Torah et les mitsvot, qui attirent «la bonne huile», «l'huile d'onction sainte», à l'opposé du niveau du mauvais nom mentionné plus haut. Voir aussi [le Zohar], dans la paracha Yitro, folio 87, fin du côté b, au sujet de «Un bon nom vient d'une bonne huile»; et comme cela est expliqué ailleurs à propos du verset «Ton nom est une huile répandue», etc.

9 וזהו ג"כ ענין ביום טהרתו וכמ"ש בפ' קדושים ד"פ ע"ב ות"ח [ותא חז"ל] לא אתדכי בר נש לעלמין

Et c'est aussi le sens de «le jour de sa purification», comme il est écrit [dans le Zohar], dans la paracha Kedoshim, folio 80, côté b: «Viens et vois: un homme n'est jamais purifié

אלא במילין דאורייתא בגין כך מילין דאורייתא לא מקבלין טומאה. בגין דאיהי קיימא לדכאה לאלין מסאבי.

que par les paroles de la Torah. C'est pourquoi les paroles de la Torah ne reçoivent pas l'impureté, car elle se tient prête à purifier ceux qui sont impurs.»

10 ואסוותא באורייתא אשתכח כו' וע"ש בפ"י הרמ"ז [הרב משה זכות] שהוא לפי שהתורה שרשה ממז"ס [ממוחא סתימאה] שבה מלובש גבורה דעתיק והיא מקור המתקת הדינים שמשם נמשך קרע שטן כו' ע"ש.

« Et la guérison se trouve dans la Torah », etc. Voir aussi le commentaire du Ramaz (Rabbi Moché Zacuto) : cela s'explique par le fait que la racine de la Torah provient de Mo'ha Stima'a (le cerveau caché), où est revêtue la Guevoura (retenue) d'Atik. Celle-ci est la source de l'adoucissement des rigueurs (dinim), d'où découle « Kera Satan » (« déchirer l'accusateur »), etc. Voir là-bas.

ועמשי"ל [ועיין מה שכתוב לעיל] פ' תזריע בענין התנאים ואמוראים בעסקם בתורה שע"ז היה להם כח לעשות נסים גדולים כו'. ועכ"ז [ועם כל זה] והובא אל הכהן.

Voir aussi ce qui est écrit plus haut, dans la paracha Tazria, au sujet des Tannaïm et des Amoraïm : leur étude de la Torah leur donnait le pouvoir d'accomplir de grands miracles, etc. Pourtant, « il sera amené au kohen ».

כי עיקר עסק התורה צ"ל בבחי' ביטול וכנ"ל בענין שוב לאחד משא"כ האומר אין לו אלא תורה (יבמות ק"ט ע"ב) לו בבחי' יש אפילו תורה אין לו:

Car l'essentiel de l'étude de la Torah doit se faire dans un état d'annulation de soi (bitoul), comme indiqué plus haut à propos du « retour vers l'Un ». En revanche, celui qui dit : « Il n'a rien d'autre que la Torah » (Yevamos 109b), [s'il la possède] pour lui-même, dans le sentiment d'exister séparément (yech), « ne possède même pas la Torah ».

11 ג והנה להבין פ"י אומרו והובא אל הכהן שמשמעו שיביאו את המצורע אל מקום הכהן.

3. À présent, pour comprendre le sens de « Et il sera amené au prêtre », ce qui semble indiquer que l'on amène le metsora là où se trouve le prêtre,

והלא סמוך מיד אמר ויצא הכהן אל מחוץ למחנה דמשמע להפך שהכהן יצא אליו חוצה. גם ענין זאת תהיה תורת המצורע דתיבת תהיה מיותרת לכאורה וכמ"ש באלשיך.

alors que, juste après, il est dit: « Et le prêtre sortira hors du camp », ce qui semble signifier le contraire : le prêtre sort pour aller vers lui, à l'extérieur. Il y a également la question de « Telle sera la loi (Torah) du metsora » : le mot « sera » semble superflu, comme l'écrit l'Alshich.

אך הענין יובן עפ"מ"ש [על פי מה שכתוב] בזהר דמ"ט ע"ב בפ"י והובא אל הכהן והועלה מיבעי ליה כו' וביאר דבריו בע"ח [בעץ חיים] והביאם הרמ"ז [הרב משה זכות] ס"פ תזריע

Mais la question s'éclaire à la lumière de ce qui est écrit dans le Zohar, folio 49, côté b, à propos du sens de « Et il sera amené (vehouva) au prêtre » : « Il aurait fallu dire : "Et il sera amené vers le haut (vehou'ala)" », etc. Ses paroles sont expliquées dans Etz Chaim, et le Ramaz les rapporte à la fin de la paracha Tazria :

כי ע"י הראותו אל הכהן התחתון גורם למעלה שאותם האורות דמצד אימא שבז"א היוצאים לחוץ ושאו שם נעשים בחוץ בחי' נגעים וע"י הראותו אל הכהן גורם למעלה שאותם האורות יחזרו למקומן כו'

« Car, en se présentant au prêtre d'en bas, il provoque en haut ceci : ces lumières du côté d'Imma qui se trouvent dans Zeir Anpin (les attributs émotionnels), et qui sortent, devenant alors à l'extérieur le niveau des negaïm (affections), reviennent à leur place par le fait qu'il se présente au prêtre, etc. ;

בבחי' מטי ולא מטי יוצא לחוץ וחוזר ונכנס ומתדבק במקורו וע"כ [ועל ידי כך] לא יהיה כח אל החיצונים להתאחז בהם כו' עכ"ל [עד כאן לשונו].

elles sont dans le mode de « toucher et ne pas toucher » : elles sortent, puis reviennent et rentrent, et s'attachent à leur source. Ainsi, les forces extérieures n'auront pas le pouvoir de s'en saisir», etc. Fin de citation.

12 וביאר הענין בעבודת ה' דהנה עם היות שסיבת הצרעת והנגעים הוא מחמת הסתלקות מוחין דאבא שהוא בחי' הביטול והשוב שמחמת זה נמשך יניקת החיצונים מבחי' הרצוא וההתלהבות דמוחין דאימא.

Explication de la question dans le service de D.ieu : bien que la cause de la tsaraat et des plaies soit le retrait des mo'hin d'Abba, qui correspondent au niveau de l'annulation de soi (bitoul) et du chov, et qu'en conséquence la nourriture des forces extérieures provienne du niveau du ratsot et de la ferveur des mo'hin d'Imma,

והיה עולה על הדעת שתיקון המעוות הוא די ע"י העבודה בהמשכת מוחין דאבא לכד דהיינו בחי' השוב בעסק התורה שהיא המשכת מוחין דאבא בהאותיות והכלים כנ"ל.

on aurait pu penser que la rectification de ce qui a été faussé s'accomplirait suffisamment par le seul service consistant à attirer les mo'hin d'Abba, c'est-à-dire le niveau du chov, en s'occupant de la Torah, ce qui consiste à attirer les mo'hin d'Abba dans les lettres et les réceptacles, comme indiqué plus haut ;

שע"י החזרת מוחין דאבא בז"א כמקדם יתוקן הדבר כי אור אבא דוחה יניקת החיצונים כנ"ל.

car, en rétablissant les mo'hin d'Abba dans le Zeir Anpin (les attributs émotionnels) comme auparavant, la chose serait rectifiée, puisque la lumière d'Abba repousse la nourriture des forces extérieures, comme indiqué plus haut.

אך באמת אי אפשר להמשיך המוחין דאבא בז"א. בלתי שיתחיל מתחלה לתקן המעוות בפגם שהיה במוחין דאימא. כי תשובה באותו מקום ואז אח"כ ימשיך המוחין דאבא.

Mais, en vérité, il est impossible d'attirer les mo'hin d'Abba dans le Zeir Anpin sans commencer d'abord à rectifier ce qui a été faussé, à savoir la brèche qui s'est produite dans les mo'hin d'Imma. Car la techouva [doit se faire] au même endroit, et c'est seulement ensuite qu'il attirera les mo'hin d'Abba.

13 והיינו שצריך לעורר בחי' הרצוא וההתלהבות הנמשך ממוחין דאימא ואח"כ יתחברו לבחי' הביטול דמוחין דאבא בחי' ואם רץ לכך שוב לאחד.

Cela signifie qu'il faut éveiller le niveau du ratso et de l'ardeur qui procède des mo'hin d'Imma, puis les unir au niveau de l'annulation de soi (bitoul) des mo'hin d'Abba : le niveau de «Si ton cœur s'élance, retourne vers l'Un».

וזהו ענין תשובה תשוב ה' לגבי יו"ד כי הה"א עילאה היא בינה שבחטאו פגם בה שנפרדה מן היו"ד שהוא הביטול דח"ע [דחכמה עילאה] ועי"ז נמשך יניקת החיצונים ממוחין דאימא שזהו ענין הגעים כנ"ל.

Tel est le sens de la techouva (retour) : tachouv hé, «que le hé retourne», vers le youd. Car le hé supérieur est Bina (compréhension) ; par son péché, l'homme y a provoqué un défaut, de sorte qu'elle s'est séparée du youd, qui est l'annulation de soi de la 'Hokhma supérieure ('Hokhma Ilaa). De ce fait, les forces extérieures tirent leur nourriture des mo'hin d'Imma ; tel est le sens des négaïm, comme mentionné plus haut.

14 ועי' שמתעורר בתשובה מעומקא דליבא ממעמקים קראתיך ב' עומקים דיסודות או"א [אבא ואימא] יחד
דהיינו בבחי' רצוא ושוב

Et par son éveil à la techouva depuis les profondeurs du cœur — « Des profondeurs, je T'ai appelé » — il atteint les deux profondeurs des Yessod d'Abba et d'Imma réunis, c'est-à-dire selon la modalité de ratso et chov,

שהוא בחי' אהבה רבה והביטול שלמעלה מהאהבה עי' נעשה תשוב ה' לגבי יו"ד. אבל קודם
התעוררות הרצוא שממוחין דאימא א"א להמשיך המוחין דאבא.

qui est le niveau d'un grand amour et de l'annulation de soi (bitoul) qui dépasse l'amour ; par cela s'accomplit le retour du hé vers le youd. Mais avant l'éveil du ratso provenant des mo'hin d'Imma, il est impossible de faire descendre les mo'hin d'Abba.

15 ועי' במ"ש בד"ה צאינה וראינה בענין ויין ישמח כו' להצהיל פנים משמן. ועד"ז נאמר ועבד הלוי הוא
שעבודת הלויים להמשיך מוחין דאימא

Et voyez ce qui est écrit dans le discours qui commence par «Sortez et voyez», à propos de «Le vin réjouit», etc., «pour faire resplendir le visage plus que l'huile». Dans le même esprit, il est dit : «Et le Lévitte, lui, servira» : le service des Lévitte consiste à faire descendre l'intellect (mo'hin) d'Imma,

וזהו ענין השיר ועי' אח"כ יומשך מוחין דאבא והוא ענין הכהנים משא"כ כהנים בלא לויים אי אפשר
כו'.

et c'est là le chant ; grâce à lui, l'intellect d'Abba sera ensuite attiré vers le bas. C'est là le service des kohanim ; en revanche, les kohanim sans les Lévitte, cela est impossible, etc.

וז"ש [וזהו שכתוב] בע"ח [בעץ חיים] שאותן האורות יחזרו למקומן כו' בבחי' מטי ולא מטי כו' שהוא בחי'
רצוא ושוב.

Et c'est ce qui est écrit dans Etz Chaim : ces lumières retourneront à leur place, etc., selon le mode de «parvenir et ne pas parvenir», etc., qui est le niveau de ratzo et chov.

(ועיין מ"ש מענין רצוא ושוב בד"ה וכל העם רואים את הקולות כו'). ובוזה יש לפרש פי' ו הובא אל הכהן ואח"כ ויצא הכהן. והובא אל הכהן.

(Voyez aussi ce qui est écrit à propos du ratzo et du chov dans le discours qui commence par « Et tout le peuple vit les sons », etc.) Cela permet d'expliquer le sens de « Il sera amené au kohen », puis de « Le kohen sortira ». « Il sera amené au kohen » :

היינו ענין התעוררות הרצוא הנמשך ממוחין דאימא ושיבוא הרצוא ויוכלל בבחי' ביטול דמוחין דאבא. ע"ד תשוב ה' לגבי יו"ד.

cela désigne l'éveil du ratzo qui découle de l'intellect d'Imma, et le fait que le ratzo vienne s'intégrer au niveau du bitoul de l'intellect d'Abba, selon le mouvement de « le hé revient » (tachouv hé) vers le youd.

16 וזהו ענין שמע ישראל שם גימטריא ב"ן [שם ב"ן] ורפ"ח יוחזר ויוכלל לשרשו ע' רבתי ז"ת [ז' תחתונות] דאימא ויוכלל בישראל סבא כו'. ואח"כ ויצא הכהן.

Et tel est le sens de « Écoute, Israël » (Shema Yisrael) : shem a pour valeur numérique [le Nom] Ban (52) et 288 ; il est ramené et réintégré à sa racine, le grand ayin, les sept Séfirot inférieures d'Imma, puis il est réintégré en Israël Saba, etc. Et ensuite : « Le Cohen sortira » :

היינו המשכת השוב להתלבש בכלים ואותיות והוא בחי' שיסוד אבא בוקע יסוד אימא ונמשך ומתפשט לחוץ וכנודע מענין אך יצא יצא יעקב כו'.

c'est-à-dire la descente du chov, afin qu'il soit revêtu de réceptacles et de lettres ; c'est le niveau où le Yessod (fondement) d'Abba perce le Yessod d'Imma, puis est attiré et se répand au-dehors, comme on le sait à propos de « Yaakov venait à peine de sortir », etc.

17 ועוד יובן ענין זה ממ"ש במ"א בד"ה ראה אנכי בענין נחל איתן היינו חיבור בחי' י"ה תרין רעין.

Cette idée sera également éclaircie par ce qui est écrit ailleurs, dans le discours commençant par « Vois, moi [je place devant vous] », à propos du nachal eitan (« torrent puissant ») : il s'agit de l'union du niveau de youd-hé, « les deux compagnons ».

ונחל איתן הוא ההמשכה מבחי' איתן שנמשך ומתפשט בו"ה שהוא בחי' המדות והלבושים מחשבה דבור ומעשה כו'.

Et nachal eitan désigne l'effusion qui part du niveau d'eitan (« puissant »), se prolonge et se répand dans vav-hé, qui correspond au niveau des attributs émotionnels (midot) et des vêtements que sont la pensée, la parole et l'action, etc.

ועד"ז יובן כאן ענין והובא אל הכהן ואח"כ ויצא הכהן כו' ועי"ז והנה נרפא כו'.

De même, on comprendra ici l'idée de «Il sera amené au kohen», puis, ensuite, «Le kohen sortira», etc. ; et par là, «voici qu'il est guéri», etc.

ועד"ז יובן ג"כ ענין זאת תהיה תורת המצורע היינו שכאשר והובא אל הכהן כו' בחי'

De même, on comprendra également l'idée de «Telle sera la Torah du metzora» : c'est-à-dire que lorsque «il sera amené au kohen», etc., le niveau de

תשובה תשוב ה' לגבי יו"ד אז אח"כ תהיה תורתו שלימה שהיא המשכת יו"ד לגבי ה' וגם בו"ה מלמעלה למטה משא"כ מקודם התשובה.

la techouva (retour), tashouv hé, «le hé retourne», vers le youd, alors, par la suite, sa Torah sera complète : elle fera descendre le youd vers le hé, ainsi que dans vav-hé, du haut vers le bas ; ce qui n'est pas le cas avant la techouva.

18 והנה לזאת עיקר עבודת האדם להיות אחר הרצוא בחי' שוב שהרצוא אינו אלא התחלה לעורר הנפש אבל העיקר הוא ההמשכה בכלים רבים דאותיות התורה ובמצות.

Ainsi, l'essentiel du service de l'homme consiste, après le ratso, en l'aspect du chov. Car le ratso n'est qu'un commencement destiné à éveiller l'âme ; l'essentiel est toutefois de faire descendre la lumière dans de nombreux réceptacles : les lettres de la Torah et les mitsvot.

ועמ"ש בד"ה כי כאשר השמים החדשים דכמו שהארץ אינה רק כגרגיר חרדל לגבי השמים כך ערך בחי' הרצוא לגבי השוב כו' ע"ש.

Voyez également ce qui est écrit dans le discours qui commence par «Car, comme les nouveaux cieux» : de même que la terre n'est qu'un grain de moutarde par rapport aux cieux, ainsi le ratso est-il par rapport au chov, etc. Voyez là-bas.

19 וזהו שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] ספ"ק [סוף פרק קמא] דע"ז לעולם ליגרס אינש ואע"ג [ואף על גב] דמשכח ואע"ג [ואף על גב] דלא ידע מאי קאמר שנאמר גרסה נפשי לתאבה.

Et c'est ce que nos Sages, de mémoire bénie, ont dit à la fin du premier chapitre d'Avodah Zarah : «Que l'homme récite toujours (ligros), même s'il oublie, et même s'il ne sait pas ce qu'il dit, comme il est dit : "Mon âme est broyée (garsah) par le désir."»

והיינו משום שעיקר העבודה לעשות כלים רבים לגילוי והמשכת האור והם אותיות של התורה שיגרוס וילמוד כו' ואז ממילא יומשך ויתקיים האור ועמ"ש מזה בביאור ע"פ וקבל היהודים כו'.

C'est parce que le service essentiel consiste à créer de nombreux réceptacles pour la révélation et l'attraction de la lumière ; ces réceptacles sont les lettres de la Torah, qu'il récite et étudie, etc. Alors, de lui-même, la lumière sera attirée et se maintiendra. Voyez aussi ce qui est écrit à ce sujet dans l'explication du verset « Et les Juifs acceptèrent », etc.

20 ובכ"ז [ובכל זה] יובן מ"ש לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבוש שנים פי' כי בהרת עזה כשלג

Tout cela permet de comprendre ce qui est écrit : « Elle ne craint pas la neige pour sa maison, car toute sa maison est vêtue d'écarlate. » Explication : car la bahéret est « blanche éclatante comme la neige »,

והוא ענין הסתלקות ועיכוב התפשטות הדם באותו מקום הבהרת שבהדם מלובש חיות הנפש וכשמסתלק נהפך לחוור כשלג.

et cela correspond au retrait et à l'arrêt de la circulation du sang en ce lieu où se trouve la bahéret ; car la force vitale de l'âme est revêtue dans le sang, et lorsqu'elle se retire, [l'endroit] devient blanc comme la neige.

והוא ענין הסתלקות מוחין דאבא כי והחכמה תחיה ובה מלובש אור א"ס וזהו ענין הדפק (וכמ"ש במ"א ע"פ קול דודי דופק).

Cela correspond au retrait des mo'hin d'Abba, car « la sagesse donne la vie », et la Lumière infinie (Or Ein Sof) est revêtue en elle ; cela correspond à la pulsation (dofek), comme il est expliqué ailleurs à propos du verset : « La voix de mon bien-aimé frappe (dofek). »

והנה תשבע"פ [תורה שבעל פה] נק' חוט השני וכמ"ש סד"ה נאוו לחייך בתורים. ועמ"ש בענין תולעת שני ע"פ זאת חקת התורה

Or la Torah orale est appelée « le fil écarlate », comme cela est expliqué à la fin du discours qui commence par « Tes joues sont belles, ornées de rangées ». Voyez aussi ce qui est écrit au sujet de la laine écarlate (tola'at chani), à propos du verset « Voici le statut de la Torah »,

והיא המשכת אור וחיות הח"ע [החכמה עילאה] וחוט השני אדום זהו כמשל התפשטות דם הנפש הפך הבהרת שהיא עיכוב סיכוב הדם כו'

et elle correspond à la diffusion de la lumière et de la force vitale de la 'Hokhma supérieure (Hokhma Ilaa) ; le fil écarlate est rouge, à l'image de la circulation du sang de l'âme, à l'opposé de la bahéret, qui correspond à l'arrêt de la circulation du sang, etc.

ועמ"ש בד"ה בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע בענין שהתורה נק' אדם א' דם שהוא הממשיך חיות לכל הרמ"ח איברים

Voyez aussi ce qui est écrit dans le discours qui commence par « Lorsque les enfants d'Israël dirent “Nous ferons” avant “Nous entendrons” », au sujet de la Torah appelée adam : alef-dam (« sang »), qui transmet la force vitale aux 248 membres,

שהם המצות וע"כ נאמר על כנס"י [כנסת ישראל] שהיא בחי' רחל שכנגדה הקליפה הנק' בהרת עזה כשלג כמ"ש בע"ח [בעץ חיים] שלא תירא מהתהוות בחי' זו מפני

qui sont les mitsvot. C'est pourquoi il est dit de l'Assemblée d'Israël (Knesset Israël), qui est du niveau de Rachel, que la kelipa (l'écorce) qui lui fait face est appelée « bahéret blanche éclatante comme la neige ». Comme il est écrit dans Etz Chaim, elle ne craint pas que ce niveau vienne à se former, car

כי כל ביתה לבוש שנים תשבע"פ [תורה שבעל פה] שממשיך גילוי ח"ע [חכמה עילאה] אבא יסד ברתא ועי"ז אין שום מקום להתהוות בחי' בהרת הנ"ל (ועיין בפ' ויחי דרל"ח ע"ב ע"פ לא תירא כו' ובפ' חקת דקפ"ד ע"א):

« toute sa maison est vêtue d'écarlate » : la Torah orale, qui fait descendre la révélation de la 'Hokhma supérieure — « Abba a fondé la fille » ; grâce à cela, il n'y a absolument aucun espace où le niveau de bahéret mentionné plus haut puisse se former. (Voyez aussi, dans la paracha Vayé'hi, folio 238, côté b, à propos du verset « Elle ne craint pas », etc., et dans la paracha 'Houkat, folio 184, côté a.)

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

À propos de cette édition

Cette édition contient le texte hébreu et la traduction française.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Notre traduction française, faite à partir de notre traduction anglaise de l'hébreu, sans les notes de Kehot : CC BY 4.0.

Cette édition dans son ensemble : CC BY-NC 4.0. Elle peut être copiée, imprimée et partagée librement, en citant Kehot Publication Society et likuteitorah.com ; elle ne peut pas être vendue. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

La traduction française a été faite à partir de l'édition anglaise de likuteitorah.com avec l'aide de l'IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), l'hébreu en regard pour vérification ; elle n'a pas encore été relue par un éditeur humain. Vérifiez sur l'hébreu tout ce qui est important.

Le Rabbi a demandé que les maamarim de la paracha de la semaine, la « Paracha 'hassidique », soient étudiés pendant cette semaine, répartis sur ses sept jours (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Pourquoi l'étudier, et les bénédictions du Rabbi : likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Un projet gratuit et non commercial ; rien n'est vendu ici. Sans lien avec Kehot, Sefaria ou la Bibliothèque de Loubavitch. © likuteitorah.com

Depuis likuteitorah.com/fr/likutei-torah/metzora/1/

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak